

ОБЩИНА ЛЯСКОВЕЦ

гр. Лясковец, пл. „Възраждане” № 1, тел. 0619/2 20 55, факс 0619/2 20 45
e-mail: obshtina@lyaskovets.net, www.lyaskovets.net

Мотиви към предложението за изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община Лясковец

На основание с чл. 26, ал. 1, ал. 3 и ал. 4 от Закона за нормативните актове (ЗНА), в 30-дневен срок от публикуване на настоящото обявление на интернет страница на общината, Община Лясковец приема предложения и становища относно Проекта за изменение и допълнение на Наредбата за определянето размера на местните данъци на територията на Община Лясковец, на e-mail: obshtina@lyaskovets.net или в Центъра за информация и услуги на Община Лясковец на адрес: гр. Лясковец, пл. „Възраждане” № 1.

На основание чл. 28, ал. 2 от ЗНА Ви представяме следните Мотиви за изменение и допълнение на Наредбата за определянето размера на местните данъци на територията на Община Лясковец:

I. Причини, които налагат приемането на промени в нормативния акт:

С § 39 от новоприетия Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗИДЗКПО), обнародван в Държавен вестник бр. 98 от 27 ноември 2018 г. са направени изменения и допълнения в Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ). С оглед задължението на общинския съвет, съгласно чл. 1, ал. 2 от ЗМДТ да определя с наредба размерите на местните данъци при условията, по реда и в границите на ЗМДТ и във връзка с § 40 от ЗИД на ЗКПО, съгласно който за 2019 г. общинският съвет определя размерите на данъка върху превозните средства до 31 януари 2019 г., се налага Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община Лясковец да бъде приведена в съответствие с направените изменения и допълнения в закона.

1. С измененията в ЗМДТ е приета нова концепция за определяне на **данъка върху превозните средства** за леки и товарните автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 тона, като е въведена формула, включваща два компонента – имуществен и екологичен.

1.1. Имущественият компонент се определя от стойността данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила.

В закона са предвидени шест диапазона на мощности на автомобили и съответно минимална и максимална стойност на границите на размера на данъка за всеки диапазон на мощност. Спрямо действащите до сега разпоредби, се прави обединяване на диапазоните до 37 и до 55 kW вкл. в един – до 55 kW, както и се включват два нови диапазона към съществуващите в закона размери по отношение на най-мощните автомобили, а именно: над 150 kW до 245 kW вкл. и над 245 kW.

Коефициентът за годината на производство на автомобила е диференциран по години, като е налице промяна спрямо действащите до сега в ЗМДТ коефициенти.

1.2. Екологичният компонент отчита екологичната категория на автомобила, респективно замърсяването, което причинява съответният автомобил. Същият е свързан с екологичните характеристики на автомобила и представлява коригиращ коефициент, който отразява екологичната категория на автомобила, която е свързана с европейските стандарти за изгорели газове (Евро 1, 2, 3, 4, 5, 6 и ЕЕV). Екологичният компонент осигурява облекчение за собствениците на автомобили, съответстващи на екологични стандарти „Евро 4” и по-високи, и утежнение за собствениците на автомобили, които не съответстват на екологична категория или съответстват на екологична категория, по-ниска от „Евро 4“.

2. По отношение на **данъкът върху недвижимите имоти** е предвидено да не се прилага данъчното облекчение, когато е установено деклариране на повече от едно основно жилище, а данъкът да се определя в пълен размер за всяко от жилищата на данъчно задълженото лице и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища. По този начин се намалява възможността за злоупотреби и отклонение от данъчното облагане.

3. По отношение на **видовете патентни дейности и годишни размери на данъка** е предвидено отпадане на патентната дейност „Отдаване на видеокасети или записи на електронен носител под наем”.

Предвидените промени в Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община Лясковец са изцяло съобразени с направените изменения в ЗМДТ.

II. Цели:

Целта на настоящото изменение на наредбата е постигането на съответствието му със Закона за местни данъци и такси, доколкото съгласно чл. 7, ал. 2 от Закона за нормативните актове, наредбата е нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен.

III. Финансови и други средства, необходими за прилагането на новата уредба:

За прилагане на изменението и допълнението на Наредбата за определянето размера на местните данъци на територията на Община Лясковец не са необходими финансови или други средства.

IV. Очаквани резултати от прилагането, включително финансовите, ако има такива:

Очакваните резултати от изменението и допълнението на Наредбата за определянето размера на местните данъци на територията на Община Лясковец се свеждат до съответствието ѝ с нормативен акт от по-висока степен, а именно – Закона за местните данъци и такси.

V. Анализ за съответствие с правото на Европейския съюз:

Доколкото настоящите промени се налагат във връзка с влезли в сила изменения в закони, които са съобразени с европейското законодателство, то същите са в съответствие с правото на Европейския съюз.

ПРОЕКТ
ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА
НАРЕДБА
ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ
НА ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА ЛЯСКОВЕЦ

(приета с Решение № 42/31.01.2008 г. на Общински съвет Лясковец,
изм. и доп. с Решение № 230/22.12.2008 г., изм. и доп. с Решение № 406/22.12.2009 г.,
изм. и доп. с Решение № 562/28.12.2010 г., изм. и доп. с Решение № 577/27.01.2011 г.,
изм. и доп. с Решение № 577/27.01.2011 г., изм. и доп. с Решение № 236/27.12.2012 г.,
изм. и доп. с Решение № 387/20.12.2013 г., изм. с Решение № 502/28.08.2014 г.,
изм. и доп. с Решение № 553/29.01.2015 г., изм. и доп. с Решение № 168/29.09.2016 г.,
изм. и доп. с Решение № 202/29.12.2016 г.)

§ 1. В чл. 7, ал. 1, думите „сгради и поземлени имоти” се заменят с думите „поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради“.

§ 2. В чл. 9 след думите „вещно право“ се добавя „на ползване“.

§ 3. Създава се чл. 14а, със следното съдържание:

„Чл. 14а. (1). За новопостроените сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията собственикът уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти.

(2) (в сила от 01.01.2020 г.) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за новопостроените сгради, подлежащи на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията. Необходимите данни за определяне на данъка на новопостроените сгради и/или на самостоятелни обекти в тях се предоставят на служителите от отдел „Местни приходи” в общинска администрация от възложителя на строежа след завършването на сградата в груб строеж по образец, определен от министъра на финансите.

(3) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за имотите и ограничените вещни права, придобити по възмезден или безвъзмезден начин по раздел трети от тази глава.

(4) За новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в срока по ал. 1 предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

(5) При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или на самостоятелен обект в сграда, както и при промяна на друго обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал. 1.

(6) При придобиване на имот по наследство декларацията по ал. 1 се подава в срок от 6 месеца от откриване на наследството. В случай, че не е подадена данъчна декларация по ал. 1 от наследниците или заветниците, след изтичането на 6-месечния срок служител от отдел „Местни приходи” в общинска администрация образува партида за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

(7) Подадената декларация от един съсобственик, съответно ползвател, ползва останалите съсобственици или ползватели.

(8) Не се изисква подаване на данъчна декларация, когато промяната в обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка, са удостоверени от

общината в случаите на търпимост на строежите, в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството ѝ на възложител по Закона за устройство на територията. Служител от общинската администрация отразява служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота.“

§ 4. Създава се чл. 14б със следното съдържание:

„Чл. 14б (1) За новопостроените сгради или части от сгради се дължи данък от началото на месеца, следващ месеца, през който са завършени.

(2) При прехвърляне на собствеността на имота или при учредяване на ограничено вещно право на ползване приобретателят дължи данъка от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната в собствеността или ползването, освен ако данъкът е платен от прехвърлителя.

(3) Завършването на сграда или част от нея се удостоверява с удостоверение за въвеждане в експлоатация или разрешение за ползване, издадени по реда на Закона за устройство на територията, както и с удостоверение по чл. 54, ал. 3 от Закона за кадастъра и имотния регистър.

(4) Органите, издаващи документи по ал. 3, предоставят служебно по един екземпляр от тях на данъчна служба на общината в едномесечен срок от издаването им.

(5) Данъкът по ал. 1 се дължи и в случаите, когато в двегодишен срок от завършването на сградата в груб строеж, съответно – едногодишен срок от съставяне на констативен акт по чл. 176 от Закона за устройство на територията, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване.

(6) Лицето, упражняващо строителен надзор, или техническият ръководител – за строежите от пета категория, предоставя екземпляр от съставения констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията на данъчна служба на общината в едномесечен срок от съставянето му.

(7) Завършването на сградата в груб строеж се установява по реда на чл. 181, ал. 2 от Закона за устройство на територията. Обстоятелствата по ал. 5 се установяват с констативен акт, съставен от служители на общината. Актът се съобщава на данъчно задълженото лице, което може да оспори констатациите в акта в 7-дневен срок от уведомяването.“

§ 5. Създава се чл. 14в, със следното съдържание:

„Чл. 14в (1) При частично или пълно унищожаване на сградите, както и при преминаване на недвижимите имоти от необлагаеми в облагаеми и обратно данъчно задължените лица уведомяват за това служителите на Отдел „Местни приходи“ при общинска администрация по реда и в срока по чл. 14а, ал. 1.

(2) В случаите по ал. 1 задължението за плащане на данъка се прекратява, съответно възниква, от началото на месеца, следващ месеца, в който е настъпила промяната.“

§ 6. В чл. 18 се създава ал. 3, със следното съдържание:

„(3). Аlineя 2, изречение първо не се прилага за нежилищните имоти, които са собственост на предприятията или върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване.“

§ 7. В чл. 19 се създава ал. 3 със следното съдържание:

„(3) В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 15, се дължи в пълен

размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.“

§ 8. В чл. 30:

а). досегашният текст става ал. 1

б). създава се ал. 2 със следното съдържание:

„(2) На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по ал. 1, служителят в общинската администрация определя дължимия годишен данък и го съобщава на всеки наследник или заветник.“

§ 9. В чл. 37 се отменя ал. 3.

§ 10. В чл. 40, ал. 3, т. 5 се отменя.

§ 11. В вл. 41:

а). ал. 1 се изменя по следния начин:

„(1) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

$$\text{ГДПС} = \text{ИмК} \times \text{ЕК},$$

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2.

1. имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

$$\text{ИмК} = C_{kW} \times K_{gp}, \text{ където:}$$

C_{kW} е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя и е в следните размери:

а) до 55 kW включително – 0,54 лв. за 1 kW;

б) над 55 kW до 74 kW включително – 0,73 лв. за 1 kW;

в) над 74 kW до 110 kW включително – 1,49 лв. за 1 kW;

г) над 110 kW до 150 kW включително – 1,66 лв. за 1 kW;

д) над 150 kW до 245 kW включително – 1,75 лв. за 1 kW;

е) над 245 kW – 2,10 лв. за 1 kW;

K_{gp} е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. екологичният компонент се определя в зависимост от екологичната категория на автомобила при следните коефициенти:

Екологична категория	Коефициент
без екологична категория	1,20
с екологични категории „Евро 1“ и „Евро 2“	1,10

„Евро 3“	1,00
„Евро 4“	0,80
„Евро 5“	0,60
„Евро 6“ и „EEV“	0,40

б). в ал 2 в текста преди т. 1 думите „леки автомобили“ се заменят с „леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т“;

в). в ал 4 думата „триколка“ се заменя с „триколесно превозно средство, определено в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013 г. относно одобряването и надзора на пазара на дву-, три- и четириколесни превозни средства (ОВ, L 60/52 от 2 март 2013 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 168/2013“.

г). в ал 6 думите „до 12 т технически допустима максимална маса“ се заменят с думите „с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т“, а думите „започнат тон товароносимост“ се заменят с думите „започнати 750 кг. товароносимост“ и текста придобива следната редакция:

„Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т е в размер на 14 лв. за всеки започнати 750 кг. товароносимост“

д). в ал. 8 думите „специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари“ се заличават;

е). в ал. 9 думите „специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари с товароподемност над 40 тона“ се заличават.

ж). в ал. 12 думите „превозни средства от категория L7e по Закона за движението по пътищата“ се заменят с „четириколесни превозни средства, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013“.

з). създава се ал. 14 със следното съдържание:

„(14) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 от ЗМДТ няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.“.

§ 12. Чл. 44 се изменя по следния начин:

„Чл. 44. (1) Освобождават се от данък, изрично посочените в чл. 58 от ЗМДТ превозните средства на:

1. държавните и общинските органи и организации на бюджетна издръжка, които са със специален режим на движение, линейки и пожарни на други лица, както и на Държавна агенция „Технически операции“ за изпълнение на дейностите, определени със закон;

2. дипломатическите представителства и консулства при условията на взаимност;

3. Българският Червен кръст, когато се използват за целите на организацията;

4. лекият автомобил - собственост на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, с обем на двигателя до 2000 куб. см и с мощност до 117,64 kW.

(2) Освобождават се от данък електрическите автомобили, мотоциклети и мопеди, както и електрическите превозни средства категории L5e, L6e и L7e, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013.

(3) При прехвърляне на собствеността на превозното средство новият собственик не заплаща данъка, ако предишният собственик го е платил за времето до края на календарната година.

(4) За превозните средства, на които е прекратена регистрацията, данък не се дължи от месеца, следващ месеца на прекратяване на регистрацията за движение. В случаите на обявено за издирване превозно средство регистрацията се прекратява след подадено писмено заявление от собственика в съответното звено "Пътна полиция" по месторегистрация на превозното средство. За излезлите от употреба моторни превозни средства, за които в нормативен акт е предвидено задължение за предаване за разкомплектуване, данък не се дължи след прекратяване на регистрацията им за движение и представяне на удостоверение за предаване за разкомплектуване.

(5) Ал. 4 не се прилага и данъкът се дължи за превозни средства, чиято регистрацията е служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 от Закона за движението по пътищата, и за превозните средства със служебно прекратена регистрацията поради това, че са с табели с регистрационен номер, които не отговарят на изискванията на българските държавни стандарти - БДС 15980 и БДС ISO 7591.

§ 13. В чл. 45:

а). ал. 1 се отменя;

б). ал. 2 се изменя по следния начин:

„(2) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория "Евро 4", данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на "Евро 5", "Евро 6" и "ЕЕV" - с 50 на сто намаление от определения данък по чл. 55, ал. 5, 6, 7 и 13 от ЗМДТ.

в). ал. 3 се изменя по следния начин:

„(3) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория „Евро 4“ данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от „Евро 4“ – с 60 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 3 от ЗМДТ данък.“

г). ал. 4 се изменя по следния начин:

„(4) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 от ЗМДТ няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.“

д). създава се ал. 5 със следното съдържание:

„(5) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабонаселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 55, ал. 5 от ЗМДТ, при условие че не се използват за други цели.“

§ 14. В чл. 46:

а). ал. 1 се изменя по следния начин:

„(1) Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.“

б). ал. 3 се изменя по следния начин:

„(3) Заплащането на данъка е условие за редовност при периодичния технически преглед на превозното средство. Заплащането на данъка се удостоверява с:

1. проверка чрез автоматизиран обмен на информация между информационната система за електронно регистриране на извършените периодични прегледи на пътни превозни средства, поддържана от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, и:

а) системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а от ЗМДТ, или

б) съответната система за администриране на местни данъци и такси на общината, или

2. представяне на издаден или заверен от общината документ.

в). създава се ал. 4 със следното съдържание:

„(4) За придобитите превозни средства в неизправност данъкът се заплаща по реда и в сроковете по ал. 2.,

г). създава се ал. 5 със следното съдържание:

„(5) Извън предвидените случаи, при промяна на обстоятелство, имащо значение за определяне на данъка, данъчното задължение се изменя от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната.“

§ 15. Чл. 47 се изменя по следния начин:

„Чл. 47. Данъкът се внася в приход на бюджета на общината, по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 от ЗМДТ – в приход на общината по регистрация на превозното средство.“

§ 16. В Приложение № 2 към чл. 56:

а). в т. 1 думите „средства за подслон и“ се заличават.

б). т. 21 се заличава.

§ 17. Преходните и заключителни разпоредби се допълват с § 22 със следното съдържание:

„§ 22. Настоящото изменение и допълнение влиза в сила от 01.01.2019 г., с изкл. на чл. 14а, ал. 2, който влиза в сила на 01.01.2020 г.“